

молитвѣ живущи тѣ, кое то направи Ап. Павель, както ся вече каза. Така и оня Сотникъ сторилъ бы обидѣ и прѣзрѣніе Христу, кога то не самъ си, нѣ чрѣзъ проводены тѣ отъ себе старци Іудейскы, просяше отъ Христа милость; нѣ Христось не само не вмѣни това за обидѣ на себе си, нѣ още го и похвали съсъ най отличенъ начинъ и прошеніе то му веднага испълни. (Лук. гл. 7. Ст. 3).

Лютеране тѣ думать, че молитвы тѣ наши къмъ Святыи тѣ не можтъ да бждтъ чюены отъ тѣхъ; зашто Тѣ (святіи тѣ) не сж всевѣдуши.

Отговаряме, че ако още въ тоя животъ мнозина отъ Святыи тѣ сж придобыли даръ да прѣдвждать; то въ загробный тѣ си животъ тѣ достигать най высокъ стѣпень познаваню така, что то всичкый тѣ животъ на земны тѣ имъ братія може да имъ бжде открытъ чрѣзъ благодатныя свѣтъ. Това ся подтвърдява отъ много опыты, както ся вижда отъ слѣдующе то:

Ангелитѣ познавать молитвытѣ на земны тѣ жители.

Ангель тѣ говори на Товіѣ: *Егда молился еси ты и невѣста твоя Сарра, азъ приношахъ память молитвы вашей предъ Святаго.* (Тов. гл. 12. Ст. 12).

Познавать вжтрѣшне то покаянiе и обрѣщаніе на грѣшника къмъ Бога: *Радость быва*